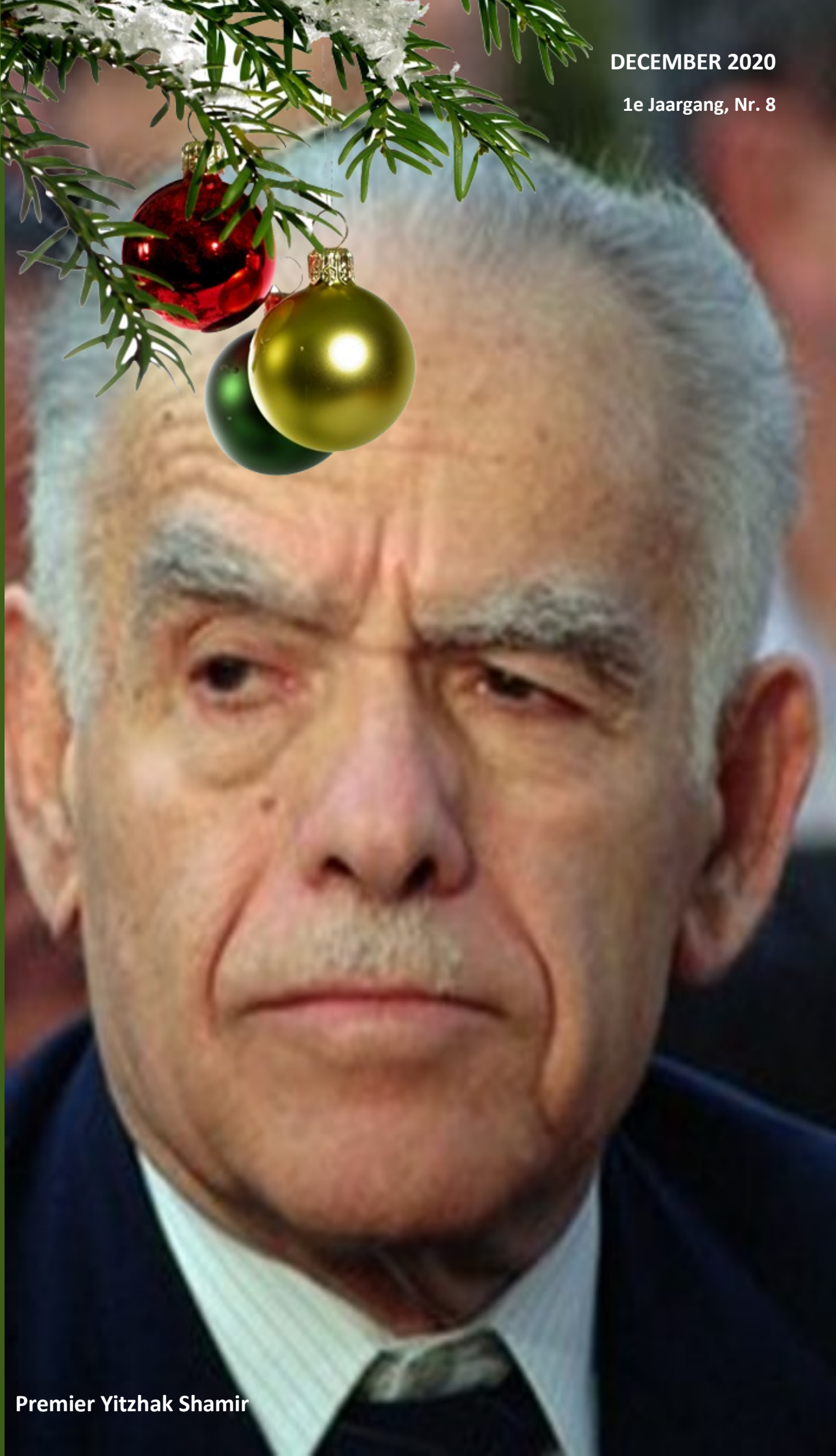

DECEMBER 2020

1e Jaargang, Nr. 8

Chosen People

Premier Yitzhak Shamir

COLOFON:

Chosen People

Jaargang 1, Nummer 8

Uitgegeven door: Max van Ameijde

Adres: De Sorteure 15

4142 SC Leerdam

Email: mvanameijde56@gmail.com

Bijbeltijdschrift:

Chosen People is een gratis nieuws- en mededelingenblad met artikelen over Israël.

Doelstelling:

De Jood -en niet Jood te informeren aangaande nieuwsactualiteiten welke zich in Israël en omtrent Israël afspelen. Maar ook onderwijs speelt een zeer belangrijke rol zodat de kennis zal vermeerderen zegt Daniël 12:4.

Vrijwillige bijdragen op:

NL03 RABO 03 31 17 17 75

Ten name van:

M. van Ameijde

Onder vermelding van:

Gift Chosen People

INHOUD:

- 2 Colofon
- 3 De Thorarol
- 5 Welke weg gaan wij?
- 6 Kort Nieuws
- 7 Is Kerstmis een Joodse feestdag?
- 8 Premier Yitzhak Shamir
- 10 Bijbel vertaald in 700 talen
- 11 Boeken "De messias in Talmoed en Midrasj en Messiasbelijdende Joden
- 13 Het geloof is uit het gehoor

'Want Hij is onze vrede, die beiden één gemaakt heeft door de tussenmuur, die scheiding maakte, af te breken'

Efeze 2:14

DE THORAROL

Hoewel de boekdrukkunst al honderden jaren bekend is, wordt in de synagoge, nog elke shabbat, een Thoragedeelte gelezen van een met de hand geschreven Thorarol. Met recht wordt de Thorarol wel het heiligste voorwerp van het Jodendom genoemd. De Thora bevat de vijf boeken van Mozes, samen ook wel de **Pentateuch** genoemd, of in het Hebreeuws: **Choemasj** (= vijf). Hoewel wij gewoon zijn te spreken over “de Wet”, betekent Thora letterlijk: “onderwijzing”. De religieuze Joden beijveren zich de **613** ge- en verboden strikt na te leven, die daar in geschreven staan. Inderdaad, niet gedrukt maar geschreven!

Al meer dan 3500 jaar is de Thora nauwgezet, letter voor letter, overgeschreven. Geen woord is er veranderd. Elke kopie wordt meermalen gecontroleerd alvorens die in gebruik worden genomen. Vanouds wordt de tekst op stukken perkament geschreven: 4 á 5 kolommen van elk 40 tot 60 regels per vel. Zo'n 40 vellen worden tenslotte, met gedroogde pezen, aan elkaar genaaid tot één geheel. De uiteinden worden bevestigd aan twee stokken, de zogenoemde “bomen des levens”.

Met de handvaten, onder aan deze stokken, kan men de rol op- en afrollen om deze te kunnen lezen. Het schrijven van een Thorarol is een uiterst secuur werk dat alleen gedaan mag worden door een officiële “sofer” (schrijver). De opleiding van zeven jaar is alleen toegankelijk voor godsdienstige Joden. De rol wordt nooit beschreven met een metalen pen, maar liefst met een veer van een **kosjere** (reine) vogel, veelal een gans of kalkoen. Speciale, zwarte, duurzame inkt wordt door de “sofer” zelf gemaakt, volgens zijn eigen geheime recept. Voordat de “sofer” zich aan het schrijven zet, moet hij eerst (op een kladdje) zijn pen proberen. Traditiegetrouw schrijft hij dan het woord Amalek op, om het vervolgens fors door te strepen, immers in het boek (Dewariem/Deuteronomium 25:19 staat: “**dat** **gij de gedachtenis aan Amalek van onder den hemel zult uitdelgen**”

De Thorarollen worden nog kostbaarder door de prachtige versieringen. Bovenop de stokken zien we zilveren kroontjes, belletjes en granaatappels (**rimmoniem**). De met een band samengebonden, rollen worden gehuld in een mantel (**me'il**), met borduursel versierd en getooid met een zilveren borstplaat (**hoshèn**). De rollen worden bewaard in de Heilige Ark (**Aron Hako-desh**), een beeld van de ark, waarin de Stenen Tafelen lagen, in de Tabernakel/Tempel. De Heilige Ark is geplaatst tegen de muur, die naar Jeruzalem wijst (bij ons dus de [...])

Een Thorarol en een zilveren Yad

oostelijke muur van de synagoge). Vóór de Ark hangt een gordijn (**parochet**), refererend aan het voorhangsel vóór het Heilige der Heiligen.

De Thorarol wordt in de synagoge met de meeste eerbied gebruikt. Als de rol uit de Ark wordt genomen gaat iedereen staan. Het wekelijkse Thoragedeelte wordt voorgelezen/gezongen door de “**koré**” (voorlezer) of “**chazan**” (voorzanger). Om dit goed te kunnen doen moet een degelijke studie van de tekst gemaakt worden. Het schrift is namelijk niet gevocaliseerd. Er staan dus geen klinkertekens bij, zoals in de gedrukte Bijbels. Om beschadiging van de kostbare rollen te voorkomen, wordt bij het lezen een aanwijsstokje gebruikt. Deze zogenoemde “**Yad**” (hand) is een zilveren handje, met uitgestoken wijsvinger, aan een steeltje.

Op de dag na het Loofhuttenfeest, wordt “**Simchat Thora**” (Vreugde der Wet) gevierd. Dan wordt de Thorarol in de armen genomen en gaat zij voorop in een feestelijke optocht door de synagoge. Door de “**Chatan Thora**” (Bruidegom van de Thora) wordt dan het laatste gedeelte van de rol gelezen, direct gevolgd door de “**Chatan Bereshiet**” (Bruidegom van Genesis) die de eerste verzen van de rol leest. Zo gaat het lezen van de Thora nog steeds, jaar in jaar uit, voort. G'ds onderwijzing, voor Zijn volk, voor eeuwig.

WELKE WEG GAAN WIJ?

Als je het tegenwoordig met Joden over de G'd van Israël hebt, krijg je dikwijls te horen, dat men daar niet meer in gelooft. De Thora en eigenlijk de hele TeNaCH is iets, waar vroegere generaties misschien wel in geloofden, maar slechts in Me'a Sh'arim of Antwerpen nog steeds het dagelijkse leven bepaalt. Maar de moderne twintigste eeuwse Yehudi (Joden), die met computers, ruimtevaart en hoogontwikkelde wetenschap opgroeit, zegt het niets meer, op enkele uitzonderingen na.

Men gaat misschien nog wel eens naar de sjoel [synagoge], zoals bijvoorbeeld voor een chassene [bruiloft] of op een feestdag vanwege de mooie sfeer, en men zegt kaddish omdat 'het zo hoort'. Enkeligen geloven misschien zelfs wel, dat er 'iets bovennatuurlijks' bestaat. Maar dat de G'd van Av'raham, Yitz'chaq en Ya'aqov de Wereld geschapen heeft, Zijn volk uit Mitzrayim [Egypte] geleid heeft en grote wonderen en tekenen gedaan heeft, dat is wetenschappelijk niet te bewijzen. Om over B'rit haChadasha [het N.T.] nog maar te zwijgen! Dat Yeshua (Jezus) voor onze zonden gestorven is, op de derde dag uit het graf verrees en ten hemel is opgevaren, dat zijn dingen die volgens velen thuis horen tussen de sprookjes. Nee, men is in Europa en zelfs in Israël tegenwoordig echt veel te nuchter om daar nog in te geloven. Tijden veranderen nou eenmaal en daarmee ook normen en denkpatronen.

Maar nu de andere kant: op de televisie zien wij in praatprogramma's en zogenaamde wetenschappelijke documentaires de ene bijdrage na de andere over yoga, reiki, alternatieve geneeswijze, parapsychologie, hypnose, helderziendheid, mysteries, allerlei bovennatuurlijke verschijningen en ga zo maar door. De kranten en sociale media staan vol met advertenties waarin mediums, magnetiseurs en andere occulte genezers hun diensten aanbieden. Voor elke ziekte is er wel een steentje, een armband, een aroma of een naald om dit probleem op te lossen.

Steeds meer cursussen worden aangeboden voor transcendente meditatie, 'positief denken' en allerlei andere occulte technieken. Op vele scholen horen 'concentratie-oefeningen' in de groep, kinderboeken en spelletjes met een occulte strekking reeds bij de verplichte les. Het occultisme verheugt zich over een toenemende belangstelling!

Waar blijft nu de eerder genoemde 'nuchterheid' van de moderne mens? Waarom lacht men over het gebed om genezing in de naam van Yeshua, (Jezus) terwijl men wel de genezing door magnetiseurs aanvaart? Waarom beschouwt men gelovigen in de G'd van Israël vaak als 'vreemde vogels' terwijl occultisten steeds meer in de maatschappij geaccepteerd worden? Waarom wordt er vaak gezegd: "Als je maar niet over het geloof hebt..." terwijl men wel een open oor voor spiritisme, magnetisme, astrologie, handlezen, acupunctuur, reiki, yoga en dergelijke heeft, dus allemaal dingen, die de Eeuwige nadrukkelijk verboden heeft? Het staat immers geschreven in: Devariem/Deuteronomium 18:10-12:

Yeshua haMashiach heeft dit allemaal wel voorspeld, maar Hij waarschuwde ons, dat wij allen verantwoordelijk zullen zijn voor de keuze die wij maken: "**Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven; doch wie aan de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toom G'ds blijft op hem!**" (Yochanan/Johannes 3:36). De Eeuwige vraagt van ons een keuze... voor Hem!

Werner Stauder

**ZONDER YESHUA
IS JE KERST ECHT
MIS**

ISRAËL HEEFT SHEIKH AMIRA VERBODEN OM TEMPELBERG TE BETREDEN

Israël heeft zaterdag 7 november jongstleden de islamitische geleerde Sheikh Issam Amira verboden de Tempelberg te betreden, nadat hij tijdens zijn wekelijkse preek in de Al-Aqsa-moskee de onthoofding van de Franse leraar Samuel Paty vorige maand door een moslimterrorist een 'grote eer voor alle moslims' noemde.

'Toen een moslim van Tsjetsjeense afkomst een ongelovige onthoofde die de profeet Mohammed belasterde, noemde men dit 'terrorisme'. (..) Nou, het is een grote eer voor hem en alle moslims dat er zo'n jonge man was om de profeet Mohammed te verdedigen. Hij is net als de mannen en vrouwen die door de geschiedenis heen de profeet Mohammed, zijn heiligheid en zijn eer hebben verdedigd. Al deze termen zullen een nieuwe inhoud krijgen, zodra het woord van Allah boven het woord van de ongelovigen staat,' verklaarde Amira.

DE DAVIDSTOREN WORDT GERESTAUREERD

Aangezien er momenteel geen stromen toeristen zijn, maakt de Israël van de gelegenheid gebruik voor renovatieprojecten aan een aantal toeristische bezienswaardigheden. Een van de grootste daarvan is dat van 'de toren van David' in Jeruzalem.

Voor de renovatie en uitbreiding van het museum, die in het oude gebouw is gehuisvest, is 40 miljoen dollar uitgetrokken. De Israel Antiquities Authority (IAA) begeleidt de opgravingen die in dit verband nodig zijn.

“Dit zegt de Heere: In de woestijn kreeg Ik Israël lief, het volk dat aan vernietiging ontkomen was. Ik ging hun voor en gaf hun vrede. Van ver ben Ik naar je toe gekomen, vrouwe Israël. Ik heb je altijd lief gehad, Mijn liefde zal je altijd vergezellen. Ik breng je weer tot bloei”. Jeremia 31:2-4

IS KERSTMIS EEN JOODSE FEESTDAG?

"Het is niet Bijbels om Kerstmis te vieren, en Yeshua (Jezus) is sowieso niet in de maand december geboren!" Sommige christenen zijn erg van streek door de viering van Yeshua's geboorte op 25 december omdat die datum bijvoorbeeld een heidense feestdag was. Vele zeggen dan ook: "Ware gelovigen" blijven het beste weg van deze dag. Voor hen is de geboortedatum van Yeshua heel erg belangrijk en noemen zij Kerstmis een 'heidense feestdag'. Zij oordelen de Christenen over de hele wereld die van Yeshua houden en het wonder van Hem en de geboorte in Bethlehem vieren.

Enkele feiten rond 25 december en kerst-tradities zullen je misschien verrassen in hun Joodse wortels! De Bijbel noemt de datum van de geboorte van de Messias, of Kerstmis niet. De herders hoeden 's nachts hun kudde als ze het nieuws horen van Yeshua's geboorte. **"En er waren herders in diezelfde landstreek, zich houdende in het veld, en hielden de nachtwacht over hun kudde.** (Lucas 2: 8). Mocht Yeshua in december zijn geboren dan waren de schapen door de kou en regen hoogstwaarschijnlijk wel binnen geweest. Dus gaat men er vanuit dat het lente geweest moet zijn.

Vroege christenen hadden niet veel bewijzen om door te gaan met het bepalen van een datum voor het vieren Yeshua's geboorte. Irenaeus (ca. 130-200), Tertullianus (c. 160-225), en Origenes van Alexandrië (ca. 185-254) gingen zelfs zo ver dat men afstand deed van de Romeinse verjaardagsvieringen van hun tijd. Dit zou een aanwijzing kunnen zijn dat de eerste Joodse- en heidense christenen zelfs geen feest zouden hebben gevierd betreffende de geboorte van de Messias. De vroegste vermelding van een winterdatum voor Yeshua's geboorte verschijnt meer dan 300 jaar later, daar wordt in een Romeinse kalender uit de 4e eeuw een vermelding gemaakt

dat 25 december de dag is dat "Christus werd geboren in Bethlehem in Judea."

De meest populaire theorie over hoe december de gekozen datum is en hoe het door de christenen werd geassimileerd vanaf het midden van de winter. Het was een feest ter ere van de geboorte van de "Onoverwonnen Zon." Volgens deze theorie, kozen de christenen 25 december uit om het christendom te helpen verspreiden door de hele Romeinse wereld door de Messias geboorteviering voor niet gelovigen gemakkelijker te maken. Hierdoor adopteerde men een nieuwe religie.

Er is echter een andere, meer Joodse manier om rekening te houden met de datering van Kerstmis op 25 december. De sleutel is de datum van Yeshua's dood op Pascha. Rond het jaar 200, rapporteerde Tertullianus van Carthago (waar vroege Yehudim (Joden) het evangelie ontvingen), dat de 14e Nisan volgens het evangelie van Johannes, de dag was van de kruisiging. In het jaar toen Yeshua stierf, was deze datum in de Romeinse zonnecalender 25 maart. [zie vervolg op ladzijde 12]

YITZHAK SHAMIR

Zevende premier van Israël Yitzhak Shamir

Yitzhak Shamir werd op 15 oktober 1915 in het overwegend Joodse dorp Roezjany (Rozana), destijds Russisch Polen, nu Wit-Rusland, geboren als Yitzhak Yesernitsky, als de zoon van Perla en Shlomo Yesernitsky. Zijn vader was eigenaar van een leerfabriek.

Yitzhak Shamir verhuisde later naar Białystok (Polen) en studeerde daar aan een Hebreeuwse middelbare school. In zijn jeugd werd hij lid van Betar, de Revisionistische zionistische jeugdbeweging. Hij studeerde rechten aan de Universiteit van Warschau. In 1935 verhuisde hij naar Palestina, waar hij zijn achternaam in Shamir veranderde. Zijn ouders en twee zussen stierven tijdens de Holocaust.

In Palestina sloot hij zich aan bij de Irgun Zvai Leumi, een extreem militante Joodse organisatie die erop gericht was het Brits mandaat in Palestina te beëindigen.

Shamir werd lid van de Irgun Zvai Leumi, een zionistische paramilitaire groep die de Britse controle van Palestina tegen werkte. Toen het in 1940 binnen de Irgun tot een splitsing kwam, werd Shamir lid van de meer militante factie Lechi onder leiding van Avraham Stern. Deze groepering, later bekend als de Lechi, werd door de Engelsen de "Stern Gang" genoemd. Na Sterns dood in 1942 door Brits toedoen, werd Shamir een van de drie leiders van de Lechi. Onder zijn leiding voerde de Lechi vele terroristische aanslagen uit, waaronder de moord in 1944 op de Britse minister van Staat voor het Midden-Oosten Lord Moyne en de moord in 1948 op de VN-gezant graaf Folke Bernadotte.

In 1944 trouwde Shamir met zijn vrouw Shulamit, die hij ontmoette in een detentiekamp toen ze gemigreerd naar Palestina Mandaat van Bulgarije met de boot in 1941 en werd opgesloten omdat ze het grondgebied illegaal zijn binnengekomen.

Na de onafhankelijkheid van Israël werkte Yitzhak Shamir voor de Israëlische geheime dienst de Mossad van 1955 tot en met 1965 en werd hij in 1973 in de Knesset gekozen. Na de beëindiging van zijn dienst bij de Mossad heeft hij zonder succes in het bedrijfsleven gewerkt. Hierna wendde hij zich tot de politiek. In 1977, na de eerste verkiezingsoverwinning van de Likoed, werd hij voorzitter van de Knesset. Van deze positie maakte hij in 1980 een grote politieke sprong tot minister van Buitenlandse Zaken. Hij verving de premier (Menachem Begin) in deze functie, die buitenlandse zaken tijdelijk op zich had genomen na het aftreden van toen onafhankelijk politicus Moshe Dayan. [...]

[vervolg van Bladzijde 8]

Shamir bouwde een reputatie op als havik binnen de Likoeid. Hij was tegen de Camp David-akkoorden en het vredesverdrag met Egypte, en ook later als premier een voorstander van de nederzettingenpolitiek op de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook.

In 1983 volgde hij Menachem Begin op als premier. Het lukte hem niet om de inflationaire economie te stabiliseren, met als gevolg een onduidelijke verkiezingsuitslag in 1984. Er werd een coalitie gevormd tussen de Likoeid en de Arbeidspartij van Shimon Peres. Volgens het coalitieverdrag zou de positie van premier en minister van buitenlandse zaken worden afgewisseld tussen Shamir en Shimon Peres, waarbij Yitzchak Rabin steeds minister van defensie zou zijn. Allereerst werd Shimon Peres premier tot september 1986.

Nu werd de inflationaire economie wel gestabiliseerd, terwijl Shamir als minister van buitenlandse zaken zijn conservatieve imago wat kon verzachten. In 1988 werd hij wederom minister-president. Shamir werd in 1988 herkozen en vormde weer een coalitie met Peres tot 1990, toen de Arbeiderspartij de regering verliet. Shimon Peres was van mening dat hij zelf een krappe meerderheidscoalitie kon oprichten, maar na veel getouwtrek mislukte deze strategie. Shamir bleef minister-president met een krappe coalitiemeerderheid en Rabin zag uiteindelijk kans het stuur van de Israëlische Arbeiderspartij terug te nemen op Peres.

In 1991 nam de regering-Shamir deel aan het vredesoverleg in Madrid (Spanje). Dezelfde regering sloeg ook niet terug toen Irak een aantal Scudraketten afvuurde op Israël tijdens de Golfoorlog. De Verenigde Staten drongen toen aan op terughoudendheid, met als argument dat Israëliësch militair ingrijpen de Westers-Arabische coalitie tegen Saddam Hoessein in gevaar zou kunnen brengen.

Direct nadat de Likoeidpartij in 1992 de verkiezingen verloren had van de Arbeidspartij van Yitzchak Rabin trad hij af als partijleider. In maart 1993 volgde Benjamin Netanyahu hem op. [...]

[...] Shamir bleef parlamentslid tot het eind van de sessie en leverde ook na zijn terugtrekking uit de politiek, enige kritiek op zijn opvolger, Benjamin Netanyahu, aangaande diens "zwakke en besluiteloze opstelling" in zijn omgang met de Palestijnen. Ook op premier Ehud Barak leverde hij nog enige kritiek. Daarna werd het stil rond de voormalige Likoeid-leider.

In het jaar 2004 weigerde de Israëlische overheid de opname van Yitzhak Shamir in een geriatriesch verpleegtehuis te bekostigen. Hij was daar opgenomen omdat hij leed aan de ziekte van Alzheimer. Het ministerie van Financiën verklaarde geen precedent te willen scheppen. Het verpleeghuis moest uit eigen pensioen en uitkering worden bekostigd. Yitzhak Shamir stierf in de ochtend van 30 juni 2012 in een ziekenhuis in Tel Aviv op 96-jarige leeftijd.

Yitzhak Shamir kreeg een staatsbegrafenis, welke plaats vond op 2 juli 2012 op Mount Herzl te Jeruzalem. Hij werd begraven naast zijn vrouw Shulamit, die het jaar daarvoor op 29 juli 2011 was overleden. De voorzitter van de Knesset Reuven Rivlin, legde een krans op zijn kist.

Zijn dochter Gilada zei: ***"Mijn vader behoorde tot een andere generatie van leiders, mensen met waarden en overtuigingen. Ik hoop dat we meer mensen zoals hij in de toekomst. Zijn politieke toedoen heeft ongetwijfeld zijn sporen nagelaten op de staat Israël. Vader was een geweldige man, een familie man in de ruimste zin van het woord, een man die zich aan de staat Israël opgedragen, maar zijn familie nooit vergeten, zelfs niet voor een moment. Hij was een bijzondere man"***.

Zijn zoon Yair Shamir (1945) werd minister van Landbouw en Landelijke Ontwikkeling in het kabinet-Netanyahu III.

Chosen People wil bij deze diegene heel hartelijk en vriendelijk bedanken voor hun financiële bijdrage

BIJBEL VERTAALD IN 700 TALEN

Per 1 januari 2020 stond de teller nog op 694. De vorige mijlpaal was 600 talen waarin de Bijbel vertaald is – werd 7 jaar geleden bereikt. Dit meldt de United Bible Societies (UBS), het overkoepelend orgaan van de 151 Bijbelgenootschappen. Het Nederlands Bijbelgenootschap (NBG) ondersteunt als UBS-lid tientallen vertaalprojecten. Welke taal precies de 700e levende taal is waarin de complete Bijbel beschikbaar is, is niet te zeggen, stelt de UBS. Soms verandert de status van een taal waarin de Bijbel al lang beschikbaar is en valt er dus een taal af die eerder wel meetelde. En soms wordt het gereedkomen van een vertaling van de complete Bijbel pas na verloop van tijd in de statistiek verwerkt. 'We willen daarom niet één taal de eer geven dat deze dé 700e taal is', meldde een UBS-woordvoerder aan het NBG.

Datooga vertaling

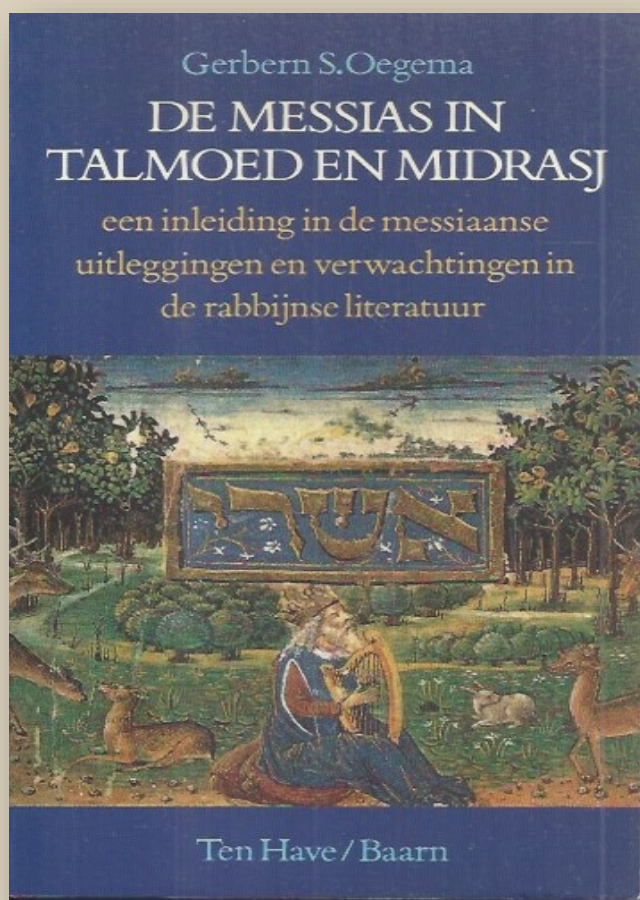
Intussen is de Datooga-vertaling uit Tanzania een goede kanshebber om de 700e taal te zijn. Deze vertaling kwam recent gereed. De feestelijke presentatie werd uitgesteld tot oktober vanwege de coronacrisis. Datooga behoort tot de Zuid-Nilotische talen en wordt gesproken door een kleine 100.000 mensen die behoren tot de Datooga-stam, een nomadenvolk in Tanzania.

Meerjarenprogramma

De Bijbelgenootschappen werken aan een ambitieus meerjarenprogramma met als doel om in 2038 in totaal 1.200 vertaalprojecten af te ronden. Mede door digitale support verlopen vertaalprocessen steeds effectiever, ervaart men bij de UBS.

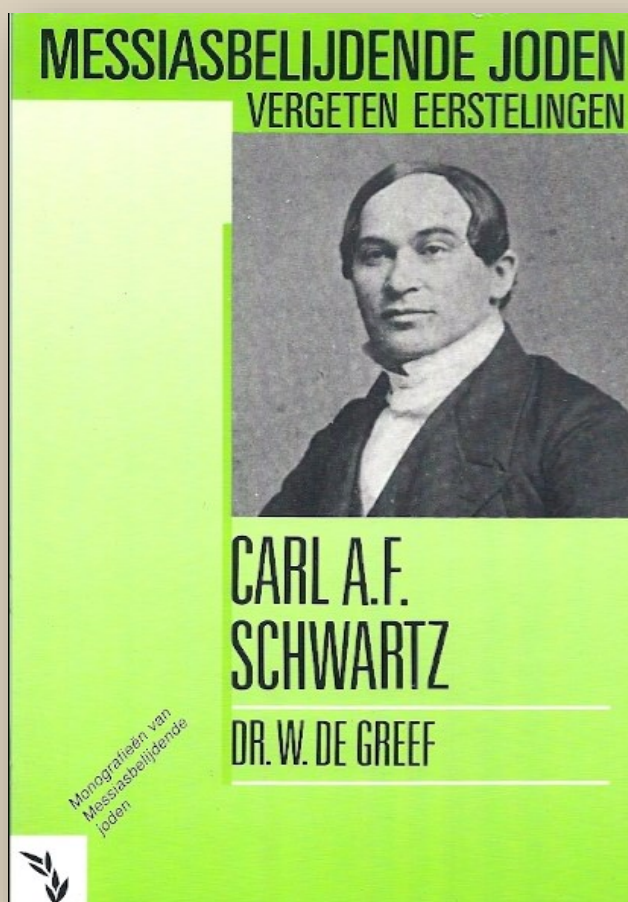
Bron: Bijbelgenootschap

DE MESSIAS IN TALMOED EN MIDRASJ

Met deze studie biedt de Nederlands-hervormde auteur het tweede deel aan van een 'drieluik' met teksten over de Messias. Het eerste deel ('De Messiaanse verwachtingen ten tijde van Yeshus (Jezus)', a.i. 91-35-173-1) betrof teksten van 200 voor Christus tot ca. 165 na Christus. In dit deel wordt een selectie van teksten uit einde 2e eeuw tot ca. 7e eeuw onderzocht. Na enkele inleidende hoofdstukken met schetsmatige lijnen van de joodse geschiedenis wordt een groot aantal teksten uit de rabbijnse literatuur bij elkaar gezet en met elkaar vergeleken op literair-historische wijze. Teksten uit de Misjna, midrashiem, targumim (Aramese bijbelvertalingen), uit de talmoed en nog enkele andere geschriften. Dit deel is het interessantst. Het biedt inzicht in de messiaanse verwachtingen en maakt duidelijk, dat de figuur van de Messias binnen het jodendom zeer sterk bepaald en gekleurd wordt door de vaak bedreigende maatschappelijke en politieke ontwikkelingen. Zeer fraaie omslag met afbeelding van koning David, spelend op de harp. Voor geïnteresseerden in de verhouding Israël en de kerk en lezers die enigszins vertrouwd zijn met de rabbijnse literatuur.

MESSIASBELIJDENDE JODEN VERGETEN EERSTELINGEN

In deze monografie – verschenen in de reeks Vergeten Eerstelingen, over Messiasbelijdende Joden en geschikt voor een breed publiek – worden leven en denken van de Joodse zending Carl A.F. Schwartz (1817-1870) geschetst. Na een korte introductie over de positie van de Joden in Nederland en de zending onder hen aan het begin van de negentiende eeuw, wordt Schwartz's zendingswerk in Amsterdam geschetst. Hierbij wordt met name aandacht besteed aan zijn publicistisch werk en zijn relatie tot de Hervormde Gemeente te Amsterdam. In zijn contacten met het Jodendom ontwikkelde Schwartz specifieke opvattingen, met betrekking tot de relatie tussen kerk en Israël. Deze worden in het slothoofdstuk beschreven. Bovendien is door de auteur – hervormd predikant – achterin het heldere en overzichtelijke geschreven boek een lijst van geschriften van Schwartz opgenomen.

ISBN: 9050301460 / 9789050301466

[vervolg van bladzijde 7]

Later werd 25 maart gevierd als het feest van de aankondiging, toen de engel Gabriël aan de Maagd Maria haar zwangerschap van Yeshua aankondigde en dit was precies negen maanden voor 25 december!

Het is zeer waarschijnlijk dat 25 maart en 25 december 25 werden bepaald door vroege volgers van Yeshua, Men was beïnvloed door de Joodse tradities. De ontvangenis en kruisiging van Yeshua vond plaats op dezelfde datum namelijk de 14e Nisan. En dus negen maanden later werd Yeshua op 25 december geboren.

Voor moderne christenen is het idee dat de Messias conceptie en kruisiging op dezelfde datum plaats vond, misschien wat vreemd klinkt. Maar het concept dat belangrijke gebeurtenissen plaatsvinden op vergelijkbare data was rond de tijd van Yeshua goed ingeburgerd in de oude Joodse traditie en stamt uit het Joods begrip dat alle aspecten van verlossing met elkaar verbonden zijn.

Bijvoorbeeld Yehudim (Joden) vieren het geven van de Thora op de berg Sinaï op Sjavoet (Pinksteren). Dit wordt traditioneel beschouwd om ook de dag te zijn waarop koning David werd geboren. Zelfs Sint Augustinus lijkt dit te hebben **overgenomen. In zijn On the Trinity (c.399–419) schreef hij: 'Want hij [Yeshua] wordt geloofd en is verwekt op 25 maart, op welke dag Hij ook leed; Maar hij werd volgens de traditie geboren op 25 december.'**

Zelfs als we de Joodse tradities rond de kerstdatum in december verwerpen, het idee dat christenen het niet kunnen vieren omdat het zo is

gebaseerd op een heidense feestdag, lijkt in tegenspraak met duidelijk bijbelse getuigenissen.

G'd is in de zaak van het verlossen van datgene wat goddeloos is en het heilig maken, toch? Zelfs op de plek waar G'd ervoor koos om Zijn aanwezigheid te manifesteren, was in de tempel van Salomo, een gebouw welke gebouwd was op een Jebusitische "dorsvloer" en een heiligdom aan hun vruchtbaarheidsgoden (2 Samuël 24:18-25). Het feit dat G'd zondige mensen heeft verlost zorgen ervoor dat wij als gelovigen ons inzetten omdat Zijn dienst het ultieme bewijs is dat G'd alles puur kan maken.

Het blijkt dat sommige aspecten van Kerstmis misschien begonnen zijn met heidense tradities. Het lijkt ook waarschijnlijk dat de datum van 25 december is ontstaan met oude Joodse ideeën die geweldig waren en dat dingen gebeurden in dezelfde tijd van het jaar. Maar als christenen huilen en anderen christenen veroordelen als "onbijbels" (of minder zuiver dan zichzelf) omdat ze ervoor kiezen om op 25 december het wonder van de Messias te vieren, "zuigen ze een mug uit terwijl ze een kameel doorslikken", zoals Yeshua waarschuwde in Mattityahu/Mattheüs 23:24). Ze missen het hele punt.

HET GELOOF IS UIT HET GEHOOR

"Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord van God"

Hierbij zijn **drie** belangrijke onderwerpen weergegeven in de volgende vragen:

1. Wie spreekt er?
2. Wie hoort er?
3. Wat wordt er gezegd?

Naam

In Romeinen 10:13 wordt verklaard: **"... ieder die de naam van de Heere zal aanroepen, zal zalig worden."** Dit is een wonderbare belofte. Let wel, de Naam moet niet alleen maar worden genoemd, maar worden 'aangeropen'. Het Griekse woord '**epikaleoo**' komt op diverse plaatsen voor en wijst op het *belijden* van Zijn Naam: geloven *in* de Heere, of: je vertrouwen stellen *op* Hem, net zoals gezegd wordt in vers 11: **"Ieder die in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden."** In Handelingen 22:16 zegt Ananias tegen Paulus: **"Sta op, laat u dopen en uw zonden afwassen onder aanroeping van de naam van de Heere."** Iemand moet dus geloven *in* Degene, die hij aanroept. Dat leren wij ook uit Romeinen 10:14. In de Bijbel is een naam veelal de uitdrukking van het wezen. Gods Naam staat voor God Zelf, Zijn wezen, alles wat Hij is. Dus, Zijn Naam aanroepen is: geloven in Hem, in alles wat Hij is, in Zijn integriteit, Zijn macht, Zijn heiligheid en heerlijkheid.

Voorbeelden uit het verleden

In Bereshit/Genesis 12:1-4 sprak de HEERE tot Abram en Abram was gehoorzaam,

zoals vers 4 bewijst: **"Toen ging Abram, zoals de HEERE tot hem gesproken had..."**, en vers 7: **"... hij bouwde daar een altaar voor de HEERE..."** Gehoorzaamheid gaat hier gepaard met aanbidding, waarin Abram zijn vertrouwen in God tot uitdrukking brengt.

In Bereshit/Genesis 15:1 lezen wij, dat het 'woord van de HEERE tot Abram kwam in een visioen': **"Ik ben voor u een schild."** Vers 6 zegt dan: **"En hij geloofde in de HEERE..."** d.i. hij geloofde de woorden van de HEERE, omdat hij in de HEERE als Persoon geloofde, in Zijn wezen en Zijn macht. Vervolgens lezen wij in het 6e vers: **"... en Die rekende hem dat tot gerechtigheid"**, hetgeen vooruitziet op het verlossingswerk van Christus.

In Shemot/Exodus 3 komen wij terecht bij de roeping van Moshe (Mozes). Bij deze gelegenheid maakt God Zijn Naam bekend en legt die op het volk Israël.

- 1) Wie spreekt er? De HEERE God, Hij maakt Zich bekend (zie vers 6).
- 2) Wie hoort er? Moshe c.q. Israël
- 3) Wat wordt er gezegd?

God maakt Zijn Naam bekend en legt die op het volk Israël (zie vers 13-15). Hier ontdekken wij het manco in Israëls geschiedenis, vanwege ongehoorzaamheid: men vermijdt het uitspreken van de Naam van de HEERE (*JaH-WeH*). [.....]

Men voert als reden onder andere aan de heilige eerbied voor de Naam, maar ten diepste is het ongehoorzaamheid aan Zijn Woord.

Aandachtig luisteren

Moshe (Mozes) wekt de Israëlieten op Zijn woorden nauwgezet te onderhouden. In Dewarim/Deuteronomium 6:12 waarschuwt hij hen: **"...wees dan op uw hoede dat u de HEERE (...) niet vergeet..."** Dat was bepaald geen loze vermaning, want in hoofdstuk 32:18 lezen wij de volgende woorden: **"De Rots Die u verwekt heeft, hebt u veronachtzaamd, en u hebt de God Die u gebaard heeft, vergeten."** Verscheidene keren lezen wij het advies van God, dat zij *aandachtig* zouden luisteren en nauwlettend in acht nemen (zie bijvoorbeeld Dewarim/Deuteronomium 28:1). Het is dus uitermate belangrijk het Woord van God te horen en te geloven en te gehoorzamen. Niet zomaar luisteren, maar *goed* luisteren! Dat brengt zegen! Er zijn diverse voorbeelden in de Schrift, waarin deze waarheid wordt geïllustreerd.*Samuël zei: **"Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffer, opmerkzaam zijn beter dan het vet van de rammen"** (1 Samuel 15:22).

Koning Josia wist niet wat hij hoorde toen hem de woorden van God werden voorgelezen, zie 2 Koningen 22: 8 -11. Hij was zeer geschrokken, omdat de vaders naar de woorden van de boek niet hebben geluisterd (vers 13). De koning gaat dat herstellen en laat het hele volk opnieuw toetreden tot het verbond (23:3). Josia hoorde het Woord van God, hij geloofde wat hij hoorde en luisterde aandachtig naar dat Woord. Zijn gehoorzaamheid bracht grote zegen!

Nehemia 8 spreekt over een soortgelijke gebeurtenis. Het hele volk hoorde aandachtig naar het boek der Wet (vers 4). Zij realiseerden zich, dat zij geen aandacht geschonken hadden aan de woorden van God.

Zij schaamden zich en het verdriet was groot. Maar hun leiders prediken het Woord en hun verdriet veranderde in blijdschap, ja, zelfs zeer grote blijdschap (vers 18). Dus: de HEERE sprak door Zijn Woord en het volk luisterde aandachtig. Opnieuw: Zij hoorden het Woord van God, zij geloofden wat zij hoorden en luisterden aandachtig. Het gevolg was: zegen.

De goede houding bij degenen die het Woord van God horen, is dus die van bijvoorbeeld Maria: **"Zie, de dienares van de Heere, laat met mij geschiede overeenkomstig Uw Woord"** (Lukas 1:38).

Oftewel: "Het geloof is uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God." Dit is ook het getuigenis van de gelovigen in Hebreëen 11. Bijna elke regel begint met: **"Door het geloof..."** Dat betekent: God had gesproken en zij geloofden dat! **En dat geloof is de vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet."**

En wat is geloven? Kort gezegd: vertrouwen op wat God zegt. Dat is het enige wat God van ons vraagt en wat Hem welgevallig is (volgens Hebreëen 11:6)!

I STAND UNITED WITH ISRAEL!

Blijf op de hoogte van de gebeurtenissen in Israël en ander nieuws aangaande Israël via het informatieblad CHOSEN PEOPLE. Geef uw emailadres aan ons door, en u ontvangt voortaan CHOSEN PEOPLE via de email.

Wilt u Chosen People niet meer ontvangen, stuur dan ook even een bericht naar onderstaande emailadres en wij halen u van de verzendlijst af.